

במדינה

דיעות

השיח מדבר

מי לא השמיע כבר את דעתו על שיחות ארבע המעצמות? כל שר שמיקרוסופן בי רשותו, וכל יהודי שעיתרון ונייר בידיו על-מנת לכתוב מכתב למערכת, לא היססו לומר את אשר בליבם. שלא לדבר כבר על מדינות ערב.

היחידים באזור שקולם לא נשמע היו ערביי ישראל. בשבוע שעבר בא הדבר על תיקונו. מעל במה חוסשית מוקדשת לשלום וביטחון, שהתקיימה באולם בית-העם כי באר-שבוע, בנוכחות ראש-העירייה, קם ה שיח מוסה אל עטאונה וקבע:

"השלום בין היהודים לערבים אינו עניינם הם בלבד. זהו עניינו של העולם כולו. יש לאחל הצלחה לשיחות הארבע. מדינאי כל העולם תולים בהם תקוות — וגם אנו חיי כיום לקחת עקשנות ישראל שלא להסכים לשיחות דחתה מעליה ידידים רבים. אסור

שיח א-יעטאונה השלום — עניין לכולם

לישראל לשים מיכשולים לפני שיחות ה ארבע. העיקר הוא מציאת השלום — ואין חשיבות לדבר אם הוא ימצא בשיחות ישי רות, באמצעות מתוך, או בעזרה כתוצאה משיחות הארבע.

הזוהר השיח: "עד כה ניצחה ישראל כי שלוש מלחמות, אך את השלום לא השיגה. אם תסרוץ מלחמה רביעית, תהיה זו מל- חמה אכזרית ביותר."

מדינה פלסטינית. לא היה זה ה נושא היחיד בו הבחיר השיח את עמדתו ועמדת בני-עמו. "עלינו להיות ערים לזכר- תם של בני העם הפלסטיני ולמצבם הטרואי של הפליטים. בהם תלוי למעשה פיתרון ה סיכסוך באזור. על ישראל לעשות את ה צעד הראשון לעיבוד תוכנית לפיתרון בעיית הפליטים."

שיח א-יעטאונה גם לא היסס להסיק מס- קנות מדבריו: "אם תיכשלה שיחות האר- בע — שלא באשמת ישראל — חייבים ה מדינאים הישראליים לפנות ישירות אל העם הפלסטיני שבתחומי השלטון הישראלי, ו לפעול להקמת מדינה פלסטינית. מוטב יש- ראל קסנה עם שלום, מאשר ישראל גדולה בלי שלום."

כימים אלו, נוכח מצות-תופת בלב תל- אביב, היתה לדברים אלו משמעות מיוחדת.

אסונות

מכתב לגולדה

המלח קרול מרקוביץ, גבר בשנות החמי- שים המאוחרות, שהה בגנואה על אחת מ- אוניות צי-ים, כשהגיע אליו המיברק שבנו, רביש יוגן יצחקי, נימנה עם נעדרי הצוללת דקר.

מרקוביץ לקח את המטוס הראשון ל- ישראל, השתתף בחיפושים אחרי בנו. משלא נמצאה הצוללת, חל שינוי ניכר בימאי ה ותפקי. הוא המשיך בעבודתו, אך סיכסוכים בינו לבין החברה הפכו לדבר של יום-יום. לפני שבועיים אף פנה מרקוביץ במכתב (המשך בעמך 30)

אבי הכלה - תלמיד
חכם שאינו עובד

ארום הכלה - תלמיד
חכם שאינו עובד

והכלה - היחידה
המוכנה לעבוד

17 — ואן לי כסף, כבר עובר שני ה- ילדים לחיית כסף, שעוד לא שילמתי אותו. עד עכשיו חיתנתי את כל הילדים שלי בכבוד. מלכה היא החמישית שצריכה להת- חתן. החתונה צריכה להיות באלול. ראיתי שהזמן עובר ואין לי כסף לעמוד בתנאים, אז החלטתי לעשות את זה, לבקש תרומות דרך מכתבים. אני לא מכיר אנשים חילו- ניים הרבה, או פשוט לקחת ספר-טלפונים, ולפי השמות שם שלחתי את המכתבים.

ובשכר-המצווה של הכנסת-כלה תזכו ל- שפע ברכה והצלחה ונחת וכל טוב כל ה- ימים".

ברגשי כבוד, שלמה זלמן רוטמן, ירושלים

רצ"ב: מכתב-המלצה של הרב ישראל יעקב. מכתב מיוחד במינו זה נתקבל לאחרונה באלפי תיבות-דואר בישראל — מהן רבות של אזרחים חילוניים דקא. האיש ששלחו הרב שלמה זלמן רוטמן, היה לא אחר מ- אשר חתנו של הרב עמרם בלוי המפורסם, והכלה החסודה, שלמענה התבקשה התרו- מה, היא נכדתו של מנהיג נטורי-קרתא. כיצד זה ברשה לעצמו קרובו של עמרם בלוי לפנות בבקשת תרומה למחללי-שבת, אזרחי המדינה הציונית השנואה, שבה אין נטורי-קרתא מכירים כלל? כיצד זה אירעה הבושה הגדולה, שנכדתו של המנהיג נ- יקה לנדיבות ליכס של כוסמים-בעיקר?

תרומות מספר הטלפונים

ח זלזלית העולם הזה שיצאה לחקור ב- דבר, נתקבלה עליי הרב רוטמן בכ- בודו ובעצמו, בביתו ברחוב עזרא, ירושלים. הרב רוטמן, יהודי עבשיר, בעל זקן עבות, קיבל בשמחה את הכתבת הנצאית- המיני והצלם האפיקורוס גלוי-הראש.

כשהוא יושב לפני צלחת סלט ענקית, בחדר הארוחים הגדול בביתו, המשמש גם כחדר-שינה לחלק מהמשפחה הענפה, פתח הרב רוטמן ותינה את צרותיו:

יש לי עשרה ילדים ברוך השם. כולם בריאים ובעלי-תיאבון, ויש להאכיל ולהל- ביש אותם. אני לא עובד, ולא עבדתי אף פעם בחיי. אני לומד תורה בישיבת היכל התורה בירושלים, והמשפחה מתקיימת מן הקיצבה הדלה של הישיבה.

אחרי מלחמת שתי-הימים הייתי צריך לחתן שני ילדים. את הבן נחום בן ה-21, שהגיע לפירוק, ואת בתי אלקה בת ה-21. זה עלה לי הרבה כסף, אלפי לירות, כי גינתי לשניהם את חלקם בדירה וברהיטים. כנהוג אצלנו, נתתי אצל בני שני שלישי מן הכסף, ואצל בתי שלישי. שילמתי את הכל לפי התנאים. עכשיו הגיע תורה של בתי מלכה בת ה-

אל מע"כ היקר, והנכד הי"ו אני בעל משפחה גדולה מרובה ילדים סיחיו, והכרז מצבנו דחוק מאד והנה עשיו נאלצתי לבקש באופן מיוחד עבור הכנסת-כלה אס שאין לפי כבודי, אבל מה אעשה וידוע שמהכרה לא יגונה".

כאשר בתי תחי מאורסת לבן-ישיבה זה יותר מחצי שנה, זמן החתונה מתקרב ובא, וזקוקים לסידור דירה, ורהיטים, וכו', אשר עולה היום הרבה אלפי לירות לרגלי היוקר הנורא, ואין לי שום אמצעים ואפשרות ל- זה — ע"כ בקשתי ממע"כ אם באפשרותכם, השתדלו נא לעזור בתרומה חסובה, למען נוכל להכניס בתי לחופה בשמחה ובנחת בעוה"י.

ובשכר-המצווה של הכנסת-כלה תזכו ל- שפע ברכה והצלחה ונחת וכל טוב כל ה- ימים".

ברגשי כבוד, שלמה זלמן רוטמן, ירושלים

הרב שלמה זלמן רוטמן

הרב שלמה זלמן רוטמן: "אני נני עובד ולא עבדתי אף פעם בחיי. אני לומד תורה. זה עיסוקי היחיד כל הימים."

אבל מתברר שהעסק הזה לא משתלם. יש הוצאות רבות. צריך לשלם לאדם שכותב את המכתב, לקנות את הנייר, לדפוס, מע- טפות ואחר-כך בולים. קיבלנו אמנם קצת תרומות, אבל למצט מאוד. יש ששולחים גם קצת יותר, אבל זה לא מספיק. אני כבר רואה שזה לא יספיק אפילו לדירה ריקה. חסר עוד הרבה אלפי לירות.

האשה תפרנס

בת הנשואה אלקה, שנכחה בשי- חתונה, הסבירה אף היא את המצב בעי- רית עילגת: "אבא ראה שאין כסף או חת- ליט לעשות משהו. עוד מעט החתונה — ועוד אין כלום למלכה שלנו. על אלקה היא יפהסייה: זוג עניינים כחולות נהדרות, גיורה דקה ועור צח כחלב. לולא המספחת שכיסתה את ראשה המגולח, ה-

אל מע"כ היקר והנכד הי"ו
אני בעל משפחה גדולה מרובה ילדים סיחיו, והכרז מצבנו דחוק מאד והנה עשיו נאלצתי לבקש באופן מיוחד עבור הכנסת-כלה אס שאין לפי כבודי, אבל מה אעשה וידוע שמהכרה לא יגונה".
כאשר בתי תחי מאורסת לבן-ישיבה זה יותר מחצי שנה וזמן החתונה מתקרב ובא וזקוקים לסידור דירה ורהיטים, וכו', אשר עולה היום הרבה אלפי לירות לרגלי היוקר הנורא ואין לי שום אמצעים ואפשרות ל- זה — ע"כ בקשתי ממע"כ אם באפשרותכם, השתדלו נא לעזור בתרומה חסובה למען נוכל להכניס בתי לחופה בשמחה ובנחת בעוה"י.
ובשכר המצווה של הכנסת-כלה תזכו ל- שפע ברכה והצלחה ונחת וכל טוב כל הימים.
ברגשי כבוד
שלמה זלמן רוטמן
רחוב עזרא 2
ת.ד. 5046 - ירושלים

ס"ו י"ו פאלו תש"ט
הגיע אצלי גמ זקלתי דבור הרב הנכבד
א"ה שלמה זלמן רוטמן שליט"א אלו הוא וזמן היקר
ירושלים טלפון 212111
זקוקים דתה לטעם לזמן זקלתי שליט"א י"ו י"ו היקר
איתך תלפתי
זקוקים גיורה לטעם לזמן זקלתי שליט"א י"ו י"ו היקר
פ"ת שליט"א

הרב זלמן רוטמן
רחוב עזרא 2
ת.ד. 5046 - ירושלים

הרב זלמן רוטמן
רחוב עזרא 2
ת.ד. 5046 - ירושלים

מחפשים נדוניה לנכדת עמרם בלוי

שמלה הארוכה המיושנת והגרביים העבות — היתה יכולה להשתתף בכל תחרות יופי. מלכה עצמה אינה פחות יפה מחותה. יש לה — עדיין — שיער ערמוני ארוך ומשיי, אולם לבושה זהה לזה של אחותה. "מלכה הלכה לעבוד בקונפסציה", הס- בירה אלקה. "היא רוצה לחסוך קצת כסף בשביל הנדוניה, החתן שלה לומד כל הזמן ולא יכול לעזור שום דבר בכסף".

בקשת התרומה נראת כדבר מובן מאליה במשפחת רוטמן. הלומד תורה יש לו זכות לחיות על חשבון הציבור. אשה, כמובן, זה דבר אחר. היא רשאית לעבוד — אפילו זה רצוי — כי אם לא היא, מי יעזור לפרנסת הבית? הרי השוכן כבר שידך, התנאים נכתבו — ומה יהיה אם אבי הכלה לא יעמוד בתנאים?

"החתונה תקיים גם אם לא יהיה מס- פיק כסף לדירה ורהיטים", פסקה אלקה. "הם יקחו חדר מרוהט ויגורו שם. החתונה נקבעה לאלול — ותהיה חתונה באלול."

משנשם כגבר חזציון

אז, ממשיך הרב שלמה זלמן רוט- מן להריץ מכתבים, כשהוא מקווה ל- קבל תרומות — לא חשוב ממי. הוא מקבל גם מכתבי תשובה רבים. אחד מהם נתקבל מחייל המשרת בהעלה, שקיבל את מכתבו של הרב בביתו, כבואו להופשה. וזו תשובתו של החייל:

אל מע"כ היקר, והנכד הי"ו אני בעל משפחה גדולה מרובה ילדים סיחיו, והכרז מצבנו דחוק מאד והנה עשיו נאלצתי לבקש באופן מיוחד עבור הכנסת-כלה אס שאין לפי כבודי, אבל מה אעשה וידוע שמהכרה לא יגונה".

כאשר בתי תחי מאורסת לבן-ישיבה זה יותר מחצי שנה, זמן החתונה מתקרב ובא, וזקוקים לסידור דירה, ורהיטים, וכו', אשר עולה היום הרבה אלפי לירות לרגלי היוקר הנורא, ואין לי שום אמצעים ואפשרות ל- זה — ע"כ בקשתי ממע"כ אם באפשרותכם, השתדלו נא לעזור בתרומה חסובה, למען נוכל להכניס בתי לחופה בשמחה ובנחת בעוה"י.

ובשכר-המצווה של הכנסת-כלה תזכו ל- שפע ברכה והצלחה ונחת וכל טוב כל ה- ימים".

ברגשי כבוד, שלמה זלמן רוטמן, ירושלים

רצ"ב: מכתב-המלצה של הרב ישראל יעקב. מכתב מיוחד במינו זה נתקבל לאחרונה באלפי תיבות-דואר בישראל — מהן רבות של אזרחים חילוניים דקא. האיש ששלחו הרב שלמה זלמן רוטמן, היה לא אחר מ- אשר חתנו של הרב עמרם בלוי המפורסם, והכלה החסודה, שלמענה התבקשה התרו- מה, היא נכדתו של מנהיג נטורי-קרתא. כיצד זה ברשה לעצמו קרובו של עמרם בלוי לפנות בבקשת תרומה למחללי-שבת, אזרחי המדינה הציונית השנואה, שבה אין נטורי-קרתא מכירים כלל? כיצד זה אירעה הבושה הגדולה, שנכדתו של המנהיג נ- יקה לנדיבות ליכס של כוסמים-בעיקר?

תרומות מספר הטלפונים

ח זלזלית העולם הזה שיצאה לחקור ב- דבר, נתקבלה עליי הרב רוטמן בכ- בודו ובעצמו, בביתו ברחוב עזרא, ירושלים. הרב רוטמן, יהודי עבשיר, בעל זקן עבות, קיבל בשמחה את הכתבת הנצאית- המיני והצלם האפיקורוס גלוי-הראש.

כשהוא יושב לפני צלחת סלט ענקית, בחדר הארוחים הגדול בביתו, המשמש גם כחדר-שינה לחלק מהמשפחה הענפה, פתח הרב רוטמן ותינה את צרותיו:

יש לי עשרה ילדים ברוך השם. כולם בריאים ובעלי-תיאבון, ויש להאכיל ולהל- ביש אותם. אני לא עובד, ולא עבדתי אף פעם בחיי. אני לומד תורה בישיבת היכל התורה בירושלים, והמשפחה מתקיימת מן הקיצבה הדלה של הישיבה.